

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.6.2012
COM(2012) 336 final

2012/0164 (APP)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om upprättandet av ett system för ekonomiskt stöd till de medlemsstater
som inte har infört euron som valuta**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 18 februari 2002 antogs förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för ekonomiskt stöd från unionen. Förordningen syftar till att minska de externa finansieringsbegränsningarna i de medlemsstater vilkas betalningsbalans har drabbats av eller allvarligt hotas av svårigheter. Detta gäller endast de medlemsstater som inte har infört euron. Den globala kris utan motstycke som världen har drabbats av de senaste åren har allvarligt skadat den ekonomiska tillväxten och den finansiella stabiliteten och medfört en försämring av medlemsstaternas offentliga underskott, betalningsbalans och skuldsättning vilket har lett till att ett antal medlemsstater har sökt ekonomiskt stöd.

I samband med den ekonomiska och finansiella krisen har nya stödverktyg skapats i och med inrättandet av Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, den europeiska finansiella stabilitetsmekanismen och inom en nära framtid också den europeiska stabilitetsmekanismen. Nu gällande förordning har dock inte hållit jämna steg med utvecklingen. I synnerhet har det med hjälp av de finansiella stabilitetsmekanismerna skapats nya förebyggande instrument för att ge ekonomiskt stöd till medlemsstater inom euroområdet. Översynen av nu gällande förordning kommer att göra det möjligt för medlemsstater utanför euroområdet att ha liknande finansiella instrument till sitt förfogande. Den kommer dessutom att möjliggöra en aktualisering av den nuvarande förordningen mot bakgrund av den nyligen gjorda skärpningen av den ekonomiska styrningen och förstärkningen av den ekonomiska och finanspolitiska samordningen i syfte att säkra så likvärdiga förutsättningar som möjligt för euroområdet och de medlemsstater som står utanför euroområdet. Slutligen torde även beslutsfattandet effektiviseras genom att förfarandet för att aktivera förordningen bara kräver ett procedursteg i stället för två.

2. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Genom förordningen inrättas ett instrument för unionens ekonomiska stöd som kan beviljas medlemsstater utanför euroområdet vars betalningsbalans har drabbats av eller allvarligt hotas av svårigheter (artikel 1). Det ekonomiska stödet kan bestå av lån eller en kreditlina med ett totalt utestående kapitalbelopp på högst 50 miljarder euro (artikel 2). Kreditlinan kan beviljas i form av en villkorad förebyggande kreditlina, dvs. en kreditlina baserad på villkor för stödberättigande, eller i form av en kreditlina med mindre strikta villkor, dvs. en kreditlina baserad på en kombination av villkor för stödberättigande och nya politiska åtgärder (artikel 4).

Rådet kan besluta att bevilja lån efter rekommendation från kommissionen (artikel 3). Förutsättningen för att lån ska beviljas är att medlemsstaten ifråga inför ett makroekonomiskt anpassningsprogram vars syfte är att återupprätta en hållbar betalningsbalans samt att till fullo återställa dess förmåga att finansiera sig själv på finansmarknaderna. Kommissionen ska, i samverkan med Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECB*) och när så behövs med Internationella valutafonden (nedan kallad *IMF*), via regelbundna kontrollbesök övervaka hur genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper.

Den reviderade förordningen innehåller nya bestämmelser för att stärka dialogen om genomförandet av ekonomiskt stöd för att säkerställa ökad transparens och ansvars- och

redovisningsskyldighet. Europaparlamentets relevanta utskott kan därför ge berörd medlemsstat möjlighet att delta i ett åsiktsutbyte om hur genomförandet av anpassningsprogrammet fortlöper. Företrädare från kommissionen kan bjudas in av medlemsstatens parlament för att delta i ett åsiktsutbyte om hur genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper.

Rådet ska besluta att bevilja en villkorad förebyggande kreditlina eller en kreditlina med mindre strikta villkor efter rekommendation från Europeiska kommissionen (artikel 5). Tillgång till en villkorad förebyggande kreditlina ska begränsas till de medlemsstater vilkas ekonomiska och finansiella situation fortfarande är sund och som uppfyller överenskomna kriterier för stödberättigande. Medlemsstater som inte uppfyller vissa av de kriterier för stödberättigande som krävs för att få tillgång till en villkorad förebyggande kreditlina, men vilkas allmänna ekonomiska och finansiella situation är sund ska få tillgång till en kreditlina med mindre strikta villkor. Dessutom ska berörd medlemsstat vidta korrigerande åtgärder. Den bör rikta in sig på att nå upp till de kriterier för stödberättigande som inte anses uppfyllda och att garantera en hållbar betalningsbalans samt säkerställa att de kriterier för stödberättigande som ansågs vara uppfyllda då kreditlinan beviljades fortlöpande efterlevs.

En medlemsstat som mottar ett förebyggande ekonomiskt stöd kommer att stå under skärpt övervakning för att snabbt kunna återgå till en normal situation och för att skydda övriga medlemsstater från eventuella negativa spridningseffekter (artikel 6). Den skärpta övervakningen bör innebära att kommissionen får en mer omfattande tillgång till de uppgifter som behövs för att noggrant kunna övervaka och lägga fram regelbundna rapporter om berörd medlemsstats ekonomiska, finanspolitiska och finansiella situation. En medlemsstat som står under skärpt övervakning ska vidta åtgärder för att ta itu med de potentiella källorna till ekonomiska svårigheter.

I och med den nya förordningen görs även ett försök att anpassa ett antal viktiga förfaranden till den kommande artikel 136-förordningen som riktas till medlemsstater som befinner sig i en ömtålig ekonomisk situation. Syftet är att säkra så likvärdiga förutsättningar som möjligt mellan samtliga EU-programländer oavsett om de ingår i euroområdet eller inte. I den ändrade förordningen föreskrivs att ett antal övervakningsetapper som ingår i förfarandet vid alltför stora underskott och den europeiska planeringsterminen ska ersättas av det makroekonomiska anpassningsprogrammet och övervakningen av detta (artiklarna 7 och 9). Eftersom det makroekonomiska anpassningsprogrammet är heltäckande till sin karaktär kan det under sin löptid ersätta vissa förfaranden för ekonomisk och finanspolitisk övervakning för att dubbla rapporteringsskyldigheter ska undvikas. På samma sätt medför den reviderade förordningen också att förfarandet vid alltför stora obalanser tillfälligt avbryts när en medlemsstat genomför ett makroekonomiskt anpassningsprogram (artikel 8) och övervakning krävs efter stödperiodens slut av medlemsstater som återbetalat mindre än 75 % av det mottagna ekonomiska stödet (artikel 15).

De transaktioner som sker i samband med upplåning eller utlåning görs något mer flexibla för Europeiska kommissionen för att begränsa eventuella svårigheter att anskaffa medel när svåra förhållanden råder på de finansiella marknaderna (artikel 12).

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upprättandet av ett system för ekonomiskt stöd till de medlemsstater som inte har infört euron som valuta

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 352,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 143 i fördraget kan rådet, efter rekommendation från kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, bevilja ömsesidigt bistånd till medlemsstater som har svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter beträffande sin betalningsbalans. Detta gäller endast medlemsstater som inte har infört euron som valuta (nedan kallade *medlemsstater utanför euroområdet*). I denna bestämmelse fastställs dock inte vilket instrument som ska användas för att bevilja det ömsesidiga bistånd som planeras.
- (2) Den globala kris utan motstycke som världen har drabbats av de senaste tre åren har skadat den ekonomiska tillväxten och den finansiella stabiliteten allvarligt och medfört en betydande försämring av medlemsstaternas offentliga underskott och skuldsättning vilket har lett till att ett antal medlemsstater har sökt ekonomiskt stöd.
- (3) Reglerna för beviljande och övervakning av ekonomiskt stöd till medlemsstater utanför euroområdet bör vara samstämmiga med dem som gäller för de medlemsstater som har infört euron, i synnerhet reglerna i Europaparlamentets och rådets förordning om skärpning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet i euroområdet, med vissa nödvändiga anpassningar för att ta hänsyn till skillnaderna i fördraget vad gäller medlemsstater som inte har infört euron som valuta och den mer begränsade ekonomiska och finansiella sammanlänknings.

Kommissionen bör exempelvis inte ha möjlighet att utöka övervakningen av en medlemsstat om berörd medlemsstat inte mottar ekonomiskt stöd.

- (4) Beviljandet av ekonomiskt stöd bör kopplas till att den berörda medlemsstatens ekonomi och offentliga finanser övervakas. Hur strikt denna övervakning ska vara, måste stå i proportion till hur allvarliga de finansiella problemen är och vilken typ av ekonomiskt stöd som mottas måste även beaktas. Det kan variera från förebyggande stöd baserat på villkor för stödberättigande till ett fullödigt makroekonomiskt anpassningsprogram med strikta politiska villkor.
- (5) En medlemsstat som mottar ett förebyggande ekonomiskt stöd bör stå under skärpt övervakning för att den snabbt ska kunna återgå till en normal situation och för att skydda övriga medlemsstater från eventuella negativa spridningseffekter. Den skärpta övervakningen bör innebära att kommissionen får en mer omfattande tillgång till de uppgifter som behövs för att noggrant kunna övervaka den berörda medlemsstatens ekonomiska, finanspolitiska och finansiella situation, och regelbundet lägger fram rapporter för Ekonomiska och finansiella kommittén.
- (6) Övervakningen av den ekonomiska och finanspolitiska situationen bör stärkas ytterligare för de medlemsstater som beviljats lån och ett makroekonomiskt anpassningsprogram bör inrättas för dem. Med tanke på hur heltäckande ett sådant program är, bör övriga processer för ekonomisk övervakning och övervakning av de offentliga finanserna tillfälligt avbrytas under programmets löptid så att man undviker dubbla rapporteringskrav.
- (7) Regler bör införas för att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, om det ekonomiska stödets genomförande och för att öka transparensen och ansvars- och redovisningsskyldigheten.
- (8) Beslut om att en medlemsstat inte följer sitt makroekonomiska anpassningsprogram bör också innebära att unionsfonderna avbryter sina utbetalningar eller åtaganden i enlighet med artikel 21.6 i förordning (EU) nr XXX om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska fonden för jordbrukets utveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1083/2006.
- (9) Befogenheten att anta enskilda beslut angående tillämpningen av denna förordning bör innehas av rådet i enlighet med artikel 143.2 i fördraget.
- (10) Verksamhetsområdet för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättats genom förordningarna (EG) nr 1093/2010, (EG) nr 1094/2010 och (EG) nr 1095/2010 bör även i fortsättningen fastställas enligt artikel 1 i var och en av dessa förordningar.
- (11) Fördraget innehåller inte några andra befogenheter för att anta denna förordning, som utgör en ram för unionens ekonomiska stöd till medlemsstater utanför euroområdet, än de som anges i artikel 352.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument för unionens ekonomiska stöd som i enlighet med artikel 143 i fördraget kan beviljas medlemsstater vars betalningsbalans har drabbats av eller allvarligt hotas av svårigheter.
2. Denna förordning ska tillämpas på de medlemsstater som inte har infört euron som valuta.

Artikel 2

Ekonomiskt stöd från unionen

1. Unionens ekonomiska stöd ska ges via
 - (a) lån,
 - (b) en villkorad förebyggande kreditlina, dvs. en kreditlina baserad på villkor för stödberättigande eller
 - (c) en kreditlina med mindre strikta villkor, dvs. en kreditlina baserad på en kombination av villkor för stödberättigande och nya politiska åtgärder.
2. I detta syfte ska kommissionen vara bemyndigad att på Europeiska unionens vägnar uppta lån på kapitalmarknaderna eller hos finansinstitut.
3. Det totala utestående beloppet för lån eller kreditlinor som medlemsstater kan beviljas enligt denna förordning ska begränsas till ett kapitalbelopp om 50 miljarder euro.
4. När ekonomiskt stöd som är förenat med villkor för den ekonomiska politiken planeras utanför unionen ska berörd medlemsstat först samråda med kommissionen. Kommissionen ska undersöka vilka möjligheter som finns inom ramen för unionens instrument för ekonomiskt stöd och om de planerade villkoren för den ekonomiska politiken är förenliga med de åtgärder som antagits på grundval av artiklarna 121 och 126 i fördraget och på grundval av lagstiftning som antagits enligt dessa artiklar. Kommissionen ska underrätta Ekonomiska och finansiella kommittén om sina slutsatser.

Artikel 3

Villkor och förfarande för beviljande av lån

1. Den medlemsstat som ansöker om lån ska underrätta kommissionen, Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECB*) och Ekonomiska och finansiella kommittén.
2. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så är möjligt med Internationella valutafonden (nedan kallad *IMF*), bedöma den offentliga bruttoskuldens hållbarhet

och berörd medlemsstat nuvarande eller potentiella finansiella behov samt vidarebefordra bedömningen till Ekonomiska och finansiella kommittén.

3. Berörd medlemsstat ska i samråd med kommissionen och i samarbete med ECB och om möjligt IMF utarbeta ett utkast till ett makroekonomiskt anpassningsprogram som innehåller politiska krav och som syftar till att återupprätta en hållbar betalningsbalans och att återställa medlemsstatens förmåga att finansiera sig själv på finansmarknaderna fullt ut. Utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram ska ta hänsyn till de rekommendationer som riktas till berörd medlemsstat enligt artiklarna 121, 126 och 148 i fördraget och de åtgärder som medlemsstaten vidtagit för att följa dessa, samtidigt som det ska sträva efter att bredda, förstärka och fördjupa de nödvändiga politiska insatserna.
4. Rådet kan med kvalificerad majoritet och efter rekommendation från kommissionen besluta att bevilja lån till berörd medlemsstat och ska i så fall godkänna det makroekonomiska anpassningsprogram som är knutet till lånet.
5. Beslutet om beviljande av lån ska innehålla belopp, längsta genomsnittlig löptid, prissättning, högsta antal trancher, lånets tillgänglighetsperiod, de viktigaste villkoren vad gäller den ekonomiska politiken och andra närmare tillämpningsföreskrifter som krävs för stödet.
6. Kommissionen och den berörda medlemsstaten ska ingå ett samförståndsavtal (nedan kallat *samförståndsavtalet*) om de närmare detaljerna i det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Kommissionen ska därefter överlämna samförståndsavtalet till Europaparlamentet och rådet.
7. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så behövs med IMF, via regelbundna kontrollbesök övervaka hur genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper. Den ska underrätta Ekonomiska och finansiella kommittén kvartalsvis. Berörd medlemsstat ska till fullo samarbeta med kommissionen och ECB. Framförallt ska medlemsstaten förse kommissionen och ECB med all information som dessa anser sig behöva för att kunna övervaka programmet. Berörd medlemsstat ska också ha de skyldigheter som anges i artikel 6.2.
8. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så är möjligt med IMF, tillsammans med medlemsstaten undersöka vilka ändringar som kan behövas av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Rådet ska, med kvalificerad majoritet och efter rekommendation från kommissionen, godkänna eventuella ändringar i programmet.
9. Om den övervakning som avses i punkt 7 visar att avsevärda avvikelser förekommer i förhållande till det makroekonomiska anpassningsprogrammet kan rådet, genom beslut med kvalificerad majoritet efter förslag från kommissionen, besluta att berörd medlemsstat inte uppfyller de överenskomna villkoren för det ekonomiska stödet. Utbetalningarna av unionens ekonomiska stöd enligt denna förordning ska då avbrytas.
10. Senast inom sex månader efter fattandet av det beslut som avses i punkt 9 kan rådet, genom beslut med kvalificerad majoritet efter förslag från kommissionen, besluta att återuppta utbetalningarna om det anser att berörd medlemsstat uppfyller de

överenskomna villkoren för det ekonomiska stödet. Om ett sådant beslut inte har fattats inom denna tidsfrist ska inga ytterligare utbetalningar ske av unionens ekonomiska stöd enligt denna förordning.

11. Om berörd medlemsstat saknar administrativ kapacitet eller har betydande problem med genomförandet av sitt program, ska den söka tekniskt bistånd från kommissionen, som tillsammans med medlemsstater och andra europeiska och/eller relevanta internationella institutioner kan sätta samman expertgrupper för detta ändamål. Det tekniska biståndet kan innefatta fast stationering av en företrädare och stödpersonal i landet för rådgivning till myndigheterna om genomförandet av anpassningsprogrammet.
12. Europaparlamentets relevanta utskott kan ge berörd medlemsstat möjlighet att delta i ett åsiktsutbyte om hur genomförandet av anpassningsprogrammet fortlöper.
13. Företrädare för kommissionen kan bjudas in av berört medlemsstats parlament för att delta i ett åsiktsutbyte om hur genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper.

Artikel 4

Villkor för beviljande av kreditlinor

1. Tillgång till villkorade förebyggande kreditlinor ska begränsas till medlemsstater vars ekonomiska och finansiella situation i grunden fortfarande är sund. En övergripande bedömning ska göras av om en medlemsstat uppfyller kraven för en villkorad förebyggande kreditlina på grundval av följande kriterier för stödberättigande:
 - (a) Efterlevnad av rådets rekommendationer och rådets beslut antagna på grundval av artiklarna 121–126 i fördraget. Medlemsstater som följer förfarandet vid alltför stora underskott kan fortfarande få tillgång till en villkorad förebyggande kreditlina, förutsatt att de till fullo följer rådets rekommendationer enligt artikel 126.7 i fördraget.
 - (b) En hållbar offentlig bruttoskuld.
 - (c) Efterlevnad av sina åtaganden enligt förfarandet vid alltför stora obalanser. Länder som följer förfarandet vid alltför stora obalanser kan fortfarande få tillgång till en villkorad förebyggande kreditlina om det har fastställts att de har åtagit sig att åtgärda de obalanser som rådet har konstaterat.
 - (d) Tillgång till kapitalmarknaderna på rimliga villkor.
 - (e) En hållbar situation för betalningsbalansen.
 - (f) Inga banksolvensproblem som skulle kunna utgöra systemhot mot banksystemets stabilitet.
2. Medlemsstater som inte uppfyller vissa av de kriterier för stödberättigande som krävs för att få tillgång till en villkorad förebyggande kreditlina, men vilkas allmänna ekonomiska och finansiella situation är sund ska få tillgång till en kreditlina med

mindre strikta villkor. Berörd medlemsstat ska, efter samråd med kommissionen och ECB, förbereda korrigerande åtgärder som syftar till

- (g) att nå upp till de kriterier för stödberättigande enligt punkt 1 som inte anses vara uppfyllda, och
- (h) att säkerställa en fortlöpande efterlevnad av övriga kriterier för stödberättigande enligt punkt 1.

Artikel 5

Förfarande för beviljande av kreditlinor

1. Den medlemsstat som ansöker om en kreditlina ska underrätta kommissionen, ECB och Ekonomiska och finansiella kommittén om detta.
2. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så är möjligt med IMF, bedöma den offentliga bruttoskuldens hållbarhet och berörd medlemsstats nuvarande eller potentiella finansiella behov samt vidarebefordra bedömningen till Ekonomiska och finansiella kommittén.
3. Kommissionen ska, i samverkan med ECB, bedöma om berörd medlemsstat uppfyller de villkor som anges i artikel 4 för att få tillgång till en villkorad förebyggande kreditlina eller en kreditlina med mindre strikta villkor.
4. Rådet ska, med kvalificerad majoritet efter rekommendation från kommissionen, besluta om att bevilja en villkorad förebyggande kreditlina eller en kreditlina med mindre strikta villkor för en inledande period på ett år. Beslutet om beviljande av en kreditlina ska innehålla angivelse av kapitalbelopp, avgift för att få tillgång till kreditlinan, tillämplig avgift för frisläppande av medel, tillgänglighetsperiod, längsta genomsnittliga löptid för lån som ska användas samt andra närmare tillämpningsföreskrifter som krävs för stödet. Beslutet att bevilja en kreditlina med mindre strikta villkor ska också innehålla en beskrivning av de korrigerande åtgärder som ska antas i enlighet med artikel 4.2.
5. Kommissionen och berörd medlemsstat ska ingå ett samförståndsavtal om villkoren för kreditlinan.
6. På begäran av berörd medlemsstat kan kommissionen besluta om att förnya kreditlinan två gånger, för var gång i sex månader, efter att ha informerat Ekonomiska och finansiella kommittén om sin utvärdering av efterlevnaden av villkoren för stödberättigande.
7. När en kreditlina har beviljats, ska kommissionen övervaka att kriterierna för stödberättigande fortlöpande efterlevs och var tredje månader informera Ekonomiska och finansiella kommittén om sina slutsatser. Kommissionen ska ompröva kreditlinans lämplighet om den har använts. När bedömningen föranleder kommissionen att dra slutsatsen att en kreditlina inte längre lämpar sig för att åtgärda berörd medlemsstats svårigheter, kan rådet, på grundval av en rekommendation från kommissionen, besluta att avbryta tillgången till kreditlinan och att rekommendera berörd medlemsstat att inkomma med en begäran om lån enligt det förfarande som fastställs i artikel 3.

8. När en kreditlina med mindre strikta villkor beviljats eller en villkorad förebyggande kreditlina används, ska medlemsstaten bli föremål för skärpt övervakning i enlighet med artikel 6 för den period som kreditlinan är tillgänglig.

Artikel 6
Skärpt övervakning

1. En medlemsstat som står under skärpt övervakning ska, i samråd och samarbete med kommissionen, som ska agera i samverkan med ECB, de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemriskrådet (nedan kallat *ESRB*) och om så behövs med IMF, vidta åtgärder för att säkra en hållbar betalningsbalans och undvika framtida problem med att få tillgång till marknadsfinansiering.
2. På begäran från kommissionen ska medlemsstaten som befinner sig under skärpt övervakning göra följande:
 - (i) Till kommissionen, ECB och berörda europeiska tillsynsmyndigheter vid begärda intervaller lämna uppdelad information om utvecklingen i landets finansiella system. Kommissionen, ECB, relevanta europeiska tillsynsmyndigheter ska bevara konfidentialiteten gällande den uppdelade information som mottagits,
 - (j) Under övervakning av relevanta europeiska tillsynsmyndigheter utföra de stresstester eller känslighetsanalyser som behövs för att bedöma finanssektorns motståndskraft mot olika makroekonomiska och finansiella chocker enligt vad som specificeras av kommissionen och ECB i samverkan med relevanta europeiska tillsynsmyndigheter och ESRB, och med dessa utbyta detaljerade resultat.
 - (k) Låta sin tillsynskapacitet av banksektorn regelbundet bedömas inom ramen för en expertgranskning utförd av relevanta europeiska tillsynsmyndigheter.
 - (l) Överföra all information som är nödvändig för övervakning av makroekonomiska obalanser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser.
 - (m) Genomföra och avlägga rapport om en omfattande oberoende revision av den offentliga sektorns räkenskaper. Revisionen ska genomföras i samordning med högre nationella revisionsorgan och ska inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott bedöma om räkenskaperna är tillförlitliga, fullständiga och korrekta. I detta sammanhang ska kommissionen (Eurostat) bedöma kvaliteten på uppgifterna som medlemsstaterna rapporterar in i enlighet med förordning (EG) nr 679/2010.
 - (n) Ge ytterligare information för övervakningen av hur korrigeringen fortlöper av landets alltför stora underskott, om det är föremål för ett beslut av rådet enligt artikel 126.6 i fördraget.
3. Den medlemsstat som står under skärpt övervakning ska:

- (o) Utan dröjsmål genomföra en heltäckande utvärdering av genomförandet av det innevarande årets budget för den offentliga sektorn och dess undersektorer. Bedömningen ska också omfatta finansiella risker kopplade till statligt ägda företag och offentliga kontrakt i den utsträckning de kan tänkas bidra till det alltför stora underskottet. Resultatet av denna bedömning ska översändas till kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén.
 - (p) Regelbundet avlägga rapport till kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén om den offentliga sektorn och dess undersektorer, genomförandet av det innevarande årets budget, budgeteffekterna av diskretionära åtgärder på såväl utgifts- som inkomstsidan, målen för de offentliga utgifterna och intäkterna, samt information om vidtagna åtgärder och vilken typ av åtgärder som planeras för att uppnå målen. Rapporten ska offentliggöras.
4. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och de europeiska tillsynsmyndigheterna, och när så behövs och är lämplig med IMF, regelbundet utföra besök i den medlemsstat som står under övervakning för att kontrollera hur genomförandet fortlöper av de åtgärder som nämns i punkterna 1, 2 och 3. Kommissionen ska var tredje månad överlämna sina resultat till Ekonomiska och finansiella kommittén och särskilt bedöma huruvida ytterligare åtgärder behövs. Dessa kontrollbesök ska ersätta den övervakning på plats som anges i artikel 10a.2 i rådets förordning (EG) nr 1467/97.
5. När slutsatsen, på grundval av den bedömning som avses i punkt 4, är att ytterligare åtgärder krävs och den finansiella situationen i berörd medlemsstat har betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten i unionen kan rådet, med kvalificerad majoritet efter förslag från kommissionen, rekommendera berörd medlemsstat att lämna in en begäran om lån enligt det förfarande som fastställs i artikel 3. Rekommendationen och det förberedande arbete som gjorts inför antagandet ska omfattas av konfidentialitet, såvida inte rådet beslutar om ett offentliggörande.
6. När en rekommendation som antagits i enlighet med punkt 5 offentliggörs
- (q) kan relevant utskott i Europaparlamentet erbjuda berörd medlemsstat att delta i ett åsiktsutbyte,
 - (r) kan företrädare för kommissionen bjudas in av berörd medlemsstats parlament för att delta i ett åsiktsutbyte.

Artikel 7

Samstämmighet med förfarandet vid alltför stora underskott

1. Det makroekonomiska anpassningsprogrammet och ändringarna av detta enligt artikel 3.4 och 3.8 i denna förordning ska anses ersätta de konvergensprogram som föreskrivs i artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.
2. Om berörd medlemsstat är föremål för en rekommendation enligt artikel 126.7 i fördraget för korrigerings av ett alltför stort underskott

- (s) ska det makroekonomiska anpassningsprogram som föreskrivs i artikel 3.4 och 3.8 i denna förordning också anses, om så är lämpligt, ersätta de rapporter som föreskrivs i artikel 3.4a i rådets förordning (EG) nr 1467/97,
- (t) ska de årliga målen för de offentliga finanserna i det makroekonomiska anpassningsprogram som föreskrivs i artikel 3 i denna förordning anses ersätta de årliga målen för de offentliga finanserna i enlighet med artikel 3.4 i förordning (EG) nr 1467/97 som fastställts i den rekommendation som görs i enlighet med artikel 126.7 i fördraget,
- (u) ska den övervakning som föreskrivs i artikel 3.7 i denna förordning ska anses ersätta den övervakning som föreskrivs i artikel 10.1 och artikel 10a i rådets förordning (EG) nr 1467/97 och den övervakning som ligger till grund för eventuella beslut enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1467/97.

Artikel 8

Samstämmighet med förfarandet vid makroekonomiska obalanser

Genomförandet av förordning (EU) nr 1176/2011 ska upphöra för den medlemsstat som är föremål för ett makroekonomiskt anpassningsprogram som godkänts av rådet i enlighet med artikel 3 i denna förordning. Avbrottet ska vara så länge som det makroekonomiska anpassningsprogrammet pågår.

Artikel 9

Samstämmighet med den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken

Den övervakning som avses i artikel 3 i denna förordning ska anses ersätta den övervakning och bedömning inom ramen för den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken som avses i artikel 2a i förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken.

Artikel 10

Utbetalning av lån

1. Lånet ska som regel betalas ut i trancher.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.9 ska kommissionen fatta beslut om att frisläppa trancher på grundval av den övervakning som inrättas i artikel 3.7.

Artikel 11

Frisläppande av medel i kreditlina

1. Berörd medlemsstat ska underrätta kommissionen om sin avsikt att använda medel från sin kreditlina minst 45 kalenderdagar i förväg. Närmare bestämmelser ska fastställas i det beslut som avses i artikel 5.5.

2. Kommissionen ska på grundval av den övervakning som inrättas enligt artiklarna 5.7 och 6.4 besluta om att frisläppa medel.

Artikel 12

Upplåning och utlåning

1. Upplånings- och utlåningstransaktioner enligt artikel 2 ska ske i euro.
2. De närmare villkoren rörande de successiva trancher som utbetalas av unionen inom ramen för systemet för ekonomiskt stöd ska vara föremål för förhandlingar mellan berörd medlemsstat och kommissionen.
3. När beslutet om lån har fattats av rådet ska kommissionen ha befogenhet att ta upp lån på kapitalmarknaderna eller hos finansinstitut vid lämpligast tidpunkt mellan planerade utbetalningar för att optimera finansieringskostnaden och upprätthålla sitt rykte som unionens emittent på marknaderna. Medel som anskaffats, men som ännu inte betalats ut, ska vid varje tidpunkt vara insatta på ett särskilt konto för likvida medel eller värdepapper som hanteras i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på insatser utanför budgeten och kan inte användas för något annat ändamål än för att tillhandahålla ekonomiskt stöd till medlemsstater inom ramen för denna mekanism.
4. Om en medlemsstat mottar lån som innehåller en klausul som gör det möjligt att lösa lånet i förtid och beslutar att utnyttja denna möjlighet, ska kommissionen vidta nödvändiga åtgärder.
5. På begäran av berörd medlemsstat, och om omständigheterna och låneavtal tillåter en förbättring av lånens räntesats, kan kommissionen refinansiera eller lägga om de finansiella villkoren för hela eller delar av den ursprungliga upplåningen.
6. Kommissionen ska hålla Ekonomiska och finansiella kommittén underrättad om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkt 5.

Artikel 13

Kostnader

Unionens kostnader i samband med avslutet och genomförandet av varje transaktion ska betalas av berörd medlemsstat.

Artikel 14

Administration av lånen

1. Kommissionen ska införa det system som behövs för administrationen av lånen med ECB.
2. Berörd medlemsstat ska öppna ett särskilt konto hos sin nationella centralbank för förvaltningen av det medelfristiga ekonomiska stödet från unionen. Medlemsstaten i

fråga ska också överföra lånebeloppet samt upplupen ränta enligt låneavtalet till ett konto hos ECB fjorton Target2-bankdagar före förfallodagarna.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och ECB ska Europeiska revisionsrätten ha rätt att utföra de finansiella kontroller eller revisioner i berörd medlemsstat som den anser vara nödvändiga i samband med förvaltningen av stödet. Kommissionen, inklusive Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, ska särskilt ha rätt att skicka ut sina egna tjänstemän eller vederbörligen auktoriserade företrädare för att i berörda medlemsstat utföra tekniska och finansiella kontroller eller revisioner som den anser vara nödvändiga med avseende på detta stöd.

Artikel 15

Övervakning efter stödperiodens slut

1. En medlemsstat som har mottagit ekonomiskt stöd från unionen i enlighet med denna förordning ska stå under övervakning efter stödperiodens slut så länge som minst 75 % av det ekonomiska stödets kapitalbelopp inte har återbetalats. Rådet kan, efter förslag från kommissionen och genom beslut med kvalificerad majoritet, förlänga övervakningsperioden efter stödperiodens slut.
2. Den medlemsstat som står under övervakning efter stödperiodens slut ska även omfattas av de skyldigheter som anges i artikel 6.2.
3. Kommissionen ska, i samverkan med ECB, utföra regelbundna kontrollbesök i den medlemsstat som står under övervakning efter stödperiodens slut för att bedöma landets ekonomiska, finanspolitiska och finansiella situation. Kommissionen ska varje halvår överlämna sina resultat till Ekonomiska och finansiella kommittén och särskilt bedöma om korrigerande åtgärder behövs.
4. Rådet kan, på förslag av kommissionen och genom beslut med kvalificerad majoritet, rekommendera medlemsstat som står under övervakning efter stödperiodens slut att anta korrigerande åtgärder.

Artikel 16

Upphävande

Förordning (EG) nr 332/2002 ska upphöra att gälla. Stöd som beviljas enligt denna förordning är även fortsättningsvis omfattat av den så länge tillgänglighetsperioden inte har löpt ut och det fortfarande finns utestående belopp kvar.

Artikel 17

Övergångsbestämmelse

Artikel 15 ska inte vara tillämplig på medlemsstater som den dag denna förordning träder i kraft redan är satta under övervakning efter programtidens slut sedan de mottagit ekonomiskt stöd enligt förordning (EG) nr 332/2002.

Artikel 18
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande